EUROPOS PARLAMENTAS

2004 *2009*

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimas dėl delegacijos vizito į Nyderlandus

PRANEŠĖJAS: Simon Busuttil

Įžanga

2007 m. gruodžio 19 d. keturių Europos Parlamento narių delegacija (žr. dalyvių sąrašą 1 priede) nuvyko į Nyderlandus. Delegacijai vadovavo Martine Roure (PSE), o pranešėju paskirtas Simon Busuttil (EPP-ED)[1].

Delegacijos vizito tikslas buvo tiesiogiai išsiaiškinti, kokia Nyderlanduose padėtis dėl prieglobsčio prašytojų ir nelegalių migrantų priėmimo, ištirti dabartinę padėtį Schipholio nelegalių migrantų sulaikymo centre ir įvertinti, kaip šalyje įgyvendinami atitinkami ES direktyvos ir reglamentai.

Pirmiau minėtos direktyvos – tai:

- 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/9/EB, nustatanti minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo (Priėmimo sąlygų direktyva);
- 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 2005/85/EB, nustatanti būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse[2] (Prieglobsčio procedūrų direktyva);
- 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003, nustatantis valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus[3] (Dublino reglamentas).

Šis vizitas į Nyderlandus sekė po panašių delegacijų vizitų į Italiją (Lampedūzą), Ispaniją

[1] Žr. dalyvių sąrašą 1 priede.
[2] *Oficialusis leidinys L 326, 13&12&2005 P. 0013 – 0034.*
[3] *Oficialusis leidinys L 050 , 25/02/2003 P. 0001 – 0010.*

(Seutą ir Meliliją, Kanarų salas), Prancūziją (Paryžių), Maltą, Graikiją (Samo salą ir Atėnus), Belgiją ir Jungtinę Karalystę.

Delegacijos darbotvarkėje buvo numatytas vizitas į Schipholio sulaikymo centrą[1], susitikimas su Nyderlandų teisingumo ministerijos valstybės sekretore Nebahata Albayrak (Hagoje) ir susitikimas su keliomis organizacijomis, kurios lanko sulaikytuosius sulaikymo centruose arba vietos mastu vykdo kitą veiklą prieglobsčio ir imigracijos srityje (žr. organizacijų sąrašą 3 priede).

Prieš išvykdami į Nyderlandus delegacijos nariai gavo informacijos iš imigracijos ir prieglobsčio srityje veikiančių organizacijų ir NVO, tokių kaip *Amnesty Inernational*, Nyderlandų pabėgėlių tarybos, Europos pabėgėlių ir tremtinių tarybos, Nyderlandų žmogaus teisių lygos, *BLinN* (*Bonded Labour in the Netherlands*), *Defence for Children International*, *Kerkinactie,* taip pat iš profesoriaus van Kalmthouto.

Be to, iš NVO ir vyriausybės tarnybų EP nariai gavo dokumentų, susijusių su prieglobsčio ir imigracijos sąlygomis, ir konkrečią informaciją apie nepilnamečiams ir už administracinius pažeidimus sulaikytiems asmenims taikomą tvarką.

Delegaciją lydėjo Europos Parlamento garso ir vaizdo tarnyba, bendradarbiaujanti su vietos televizijos grupe. Buvo siekiama pristatyti Piliečių teisių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto (LIBE komiteto) veiklą per tarnybą „Europa per palydovą“ (angl. *Europe by Satellite, EbS*). Vizitas sulaukė didelio žiniasklaidos dėmesio. Po susitikimo, kuris įvyko Teisingumo ministerijoje Hagoje, EP nariai ir Teisingumo ministerijos valstybės sekretorė surengė spaudos konferenciją.

Įvadas

2.1. Teisės aktai ir už imigracijos politikos įgyvendinimą atsakingos tarnybos

2000 m. priimtas ir 2001 m. balandžio mėn. įsigaliojęs Užsieniečių įstatymas supaprastino prieglobsčio suteikimo tvarką, kuri tapo veiksmingesnė.

Už Užsieniečių įstatymo įgyvendinimą atsakinga imigracijos ir natūralizacijos tarnyba (nydr. *Immigratie- en Naturalisatiedienst, IND*). Agentūra teikia ataskaitas Teisingumo ministerijai ir yra atsakinga už visų prašymų įvažiuoti į Nyderlandus ir pasilikti šioje šalyje (įskaitant prašymus suteikti prieglobstį) tvarkymą.

Kitos šalys, susijusios su politikos užsieniečių atžvilgiu įgyvendinimu, yra šios:

- **Policijos institucija Karališkoji *Marechaussee*** (nydr. *Koninklijke Marechaussee*), atsakinga už:
  - užsienio piliečių sutikimą Nyderlandų ir Belgijos pasienyje, Nyderlandų ir Vokietijos pasienyje, uostuose ir oro uostuose (visų pirma, Schipholio oro uoste);

[1] *Detentiecentrum Noord-Holland*, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER.

- užsienio piliečių, kurie yra išnaudoję visas teisines priemones ir negali pasilikti Nyderlanduose, palydą ir bet kurio asmens, kuriam nebuvo leisti įvažiuoti į Nyderlandus šios šalies pasienyje, palydą.

- **Centrinė prieglobsčio prašytojų priėmimo institucija (nydr. *Centraal Orgaan opvang asielzoeker, COA*),**
  atsakinga už:
  - prieglobsčio prašytojų apgyvendinimą, galimybės prieglobsčio prašytojams pasinaudoti socialinių ir sveikatos priežiūros institucijų paslaugomis užtikrinimą;
  - pasiūlymų dėl veiklos, kuri didina prieglobsčio prašytojų galimybes gyventi nepriklausomai, pateikimą (ir jų kilmės šalyje, ir Nyderlanduose).

- **Repatriacijos ir išvykimo tarnyba (nydr. *Dienst Terugkeer & Vertrek*)**
  - nuo 2007 m. sausio 1 d. rūpinasi užsienio piliečių, kurie neturi teisės pasilikti Nyderlanduose, grąžinimu. Tai yra vykdomoji Teisingumo ministerijos organizacija.

- **Tarptautinė migracijos organizacija (IOM)**
  atsakinga už:
  - paramos suteikimą užsienio piliečiams, kurie savanoriškai sugrįžta į savo kilmės šalį.

2.2. Nyderlandų teisės aktai dėl prieglobsčio ir prašymas suteikti prieglobstį

Pagal Nyderlandų prieglobsčio įstatymą, prieglobstis gali būti suteikiamas šiais šešiais atvejais:

a) jei asmenys yra pabėgėliai pagal Konvencijos sąlygas;

b) kai asmuo pagrįstai tvirtina, kad, jei jis bus išsiųstas į savo kilmės šalį, jam gresia pavojus, kad jis bus kankinamas, patirs žiaurų elgesį, bus žeminamas ar jam bus taikomos jo orumą menkinančios bausmės;

c) kai, ministro manymu, nėra pagrindo tikėtis, kad dėl slegiančių humanitarinio pobūdžio priežasčių, susijusių su priežastimis, dėl kurių asmuo išvyko iš savo kilmės šalies, grįš į savo kilmės šalį;

d) kai, mūsų ministro manymu, sugrįžimas į kilmės šalį būtų ypač sunkus išmėginimas dėl ten susiklosčiusios bendros padėties;

e) kai asmuo yra užsieniečio, kaip nurodyta a – d punktuose, šeimos narys (vyras, žmona ar nepilnametis vaikas), turi tokią pačią kaip ir užsienietis pilietybę ir įvažiavo į Nyderlandus tuo pačiu metu kaip ir užsienietis arba atvyko į šalį ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai a – d punktuose nurodytam užsieniečiui suteiktas prieglobstis;

f) kai asmuo, kaip partneris ar suaugęs vaikas, yra priklausomas nuo a – d punktuose nurodyto užsieniečio tiek, kad dėl šios priežasties yra šio užsieniečio šeimos narys, turi tokią pačią kaip

ir užsienietis pilietybę ir įvažiavo į Nyderlandus tuo pačiu metu kaip ir šis užsienietis arba atvyko į šalį ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai a – d punktuose nurodytam užsieniečiui buvo suteiktas prieglobstis;

Prašymą dėl prieglobsčio pateikimo norintis pateikti asmuo gali jį pateikti viename iš trijų Imigracijos ir natūralizacijos tarnybos prašymų centrų Ter Apelyje, Zevenare ar Schipholyje. Prašymą užsienietis gali pateikti įvažiuodamas į šalį, paprastai po to, kai valdžios institucijos sulaiko šį asmenį jam bandant patekti į šalį nelegaliai arba vėliau, įvažiavus į šalį.

Jei prieglobsčio prašytojas prašo prieglobsčio jau įvažiavęs į šalį (nekontroliuojamoji zona), prašymą jis turėtų pateikti Ter Apelio prašymų centre. Toks asmuo paprastai apgyvendinamas laikinajame sulaikymo centre ir sugrįžti į prašymų centrą Ter Apelyje arba Zevenare pokalbiui.

Jei prieglobsčio prašytojas prieglobsčio prašo prieš įvažiuodamas į šalį (kontroliuojamoji zona), per kelias valandas asmuo atvežamas į prašymų centrą Schipholyje. Šiems asmenims neišduodamas leidimas įvažiuoti į šalį, ir jie apgyvendinami sulaikymo centre.

Paprastai prieglobsčio prašytojai, esantys Schipholio sulaikymo centre, neturi nei galiojančių kelionės dokumentų su reikalinga viza, nei pakankamai lėšų, kad galėtų apmokėti pragyvenimo išlaidas Nyderlanduose arba kelionės iš Nyderlandų į kitas šalis, į kurias leidžiama įvažiuoti, išlaidas.

Prašymo suteikti prieglobstį procedūra pradedama, kai pasirašomas prašymas.

a) Pirminis pokalbis

Pirmasis etapas – tai pokalbis, kurio tikslas – nustatyti užsienio piliečio tapatybę, pilietybę ir kelionės maršrutą.

Būtent šiame etape vertinamas prašymas siekiant nustatyti, ar pagal Dublino reglamente nustatytą tvarką Nyderlandai yra atsakingi už prašymo tvarkymą ar tai priklauso vykdyti kitai valstybei narei. Jei atsakinga kita valstybė narė, IND paprašo tos valstybės narės perimti prašymą. Kai tik kita valstybė sutinka perimti prašymą, ne vėliau kaip po šešių mėnesių prieglobsčio prašytojas išvyksta į tą šalį. Nepaisant to, IND visada gali nuspręsti nagrinėti prašymą pati, net ir tais atvejais, kai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą yra atsakingos kitos valstybės narės.

Po pirminio pokalbio IND aiškinasi, ar prašymą suteikti prieglobstį galima toliau tvarkyti prašymų centre (pagreitinta procedūra) ar prieglobsčio suteikimo procedūra turėtų būti tęsiama atrankos įstaigoje (įprasta procedūra).

Tai suteikia dvi galimybes:

- Pagreitinta procedūra. IND tikisi priimti sprendimą ne vėliau kaip per 48 valandas (4 – 6 darbo dienas). Tuomet prašymų centre vyksta antras išsamus pokalbis su prieglobsčio prašytoju.

- Įprasta procedūra. Tyrimui reikia daugiau laiko. Prieglobsčio suteikimo procedūra tęsiama IND tvarkymo įstaigoje. Prieglobsčio prašytojas paprastai vyksta į COA priėmimo centrą. Šis prašymas suteikti prieglobstį turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per šešis mėnesius. Tokia tvarka nustatyta įstatymuose.

Šešių mėnesių laikotarpis prašymo nagrinėjimui skaičiuojamas nuo tos dienos, kai pateikiamas prašymas. Laikas gali būti pratęstas dar 6 mėnesiams, kai, pvz., trečiajai šaliai reikia atlikti daugiau tyrimų.

b) Išsamus pokalbis

i) Pagreitinta procedūra

Prieglobsčio prašytojas, kurio prašymas yra nagrinėjamas taikant pagreitintą procedūrą, gali per dvi valandas po pirmojo pokalbio pateikti iššifruotų stenogramų pataisymus ir tuo tikslu jam gali būti teikiama teisinė pagalba, ir, jei reikia, vertėjo žodžiu paslaugos.

Per šias dvi valandas prieglobsčio prašytojas gali pasiruošti ir kitam pokalbiui, kurio metu privalo pateikti visą svarbią informaciją ir iškelti visus svarbius klausimus. IND, prieš atmesdama prašymą suteikti prieglobstį, apie savo ketinimą turi pranešti pareiškėjui. Prieglobsčio prašytojas gali pateikti pastabas per tris valandas. Tik tuomet IND gali priimti sprendimą dėl prieglobsčio suteikimo.

Antra vertus, IND gali atmesti prašymą suteikti prieglobstį. Tokiu atveju pareiškėjas gali prašyti, kad jo prašymą išnagrinėtų teismas. Kitu atveju, IND gali paskirti atlikti prieglobsčio prašytojo statuso nustatymo procedūrą.

ii) Įprasta procedūra

Jei prašymo suteikti prieglobstį neįmanoma išnagrinėti per 48 valandas, prašymą perima prašymų atrankos įstaiga. Prieglobsčio prašytojas gyvena COA nurodytame priėmimo centre, tol, kol bus priimtas sprendimas dėl prašymo.

Išsamaus pokalbio metu pareiškėjui gali padėti patarėjas teisės klausimais ir, jei būtina, vertėjas žodžiu. Šio pokalbio ataskaita perduodama prieglobsčio prašytojui, kuris gali peržiūrėti dokumentą kartu su savo advokatu. Prieglobsčio prašytojas gali pateikti pataisymus ir papildomą informaciją valdžios institucijoms.

Prieš atmesdama prašymą suteikti prieglobstį, IND pirmiausia apie šį ketinimą turi pranešti pareiškėjui. Prieglobsčio prašytojas gali atsakyti ir pateikti pastabas per keturias savaites. Tik tuomet IND gali priimti sprendimą dėl prašymo suteikti prieglobstį. Pirmosios instancijos sprendimas turi būti priimtas ne vėliau kaip per šešis mėnesius.

c) Teisminė kontrolė

i) Apeliacinis skundas apygardos teismui:

Taikant abi (pagreitintą ir įprastą) procedūras prieglobsčio prašytojas turi teisę apskųsti sprendimą apygardos teismui. Taikant pagreitintą procedūrą apeliacinis skundas neturi jokio stabdomojo poveikio, tačiau prieglobsčio prašytojas gali prašyti teismo leisti jam (-ai) pasilikti šalyje, kol bus priimtas sprendimas dėl apeliacijos. Daugeliu atvejų prieš išsiunčiant asmenį iš šalies valdžios institucijos sulaukia teismo sprendimo.

Jei dėl prašymo pasilikti šalyje ar apeliacinio skundo priimamas palankus sprendimas, paskiriama atlikti įprastą pareiškėjo statuso nustatymo procedūrą. Apygardos teismai paprastai priima sprendimą dėl abiejų prašymų vienu metu.

ii) Apeliacinis skundas Valstybės tarybai

Jei atmetamas pirmas apeliacinis skundas dėl prašymo suteikti prieglobstį, pareiškėjas dar gali pateikti apeliacinį skundą Valstybės tarybos administracinės jurisdikcijos skyriui (AJS). Šis apeliacinis skundas taip pat neturi stabdomojo poveikio. Tačiau pareiškėjas gali prašyti AJS pasilikti šalyje, kol bus priimtas sprendimas dėl apeliacijos. Nepaisant to, pareikalavus pareiškėjas gali būti išsiųstas iš šalies prieš AJS priimant sprendimą.

d) Galutinis sprendimas

Prieglobsčio prašytojai, dėl kurių prašymų suteikti prieglobstį buvo priimtas galutinis nepalankus sprendimas pagal pagreitintą procedūrą, privalo nedelsiant išvykti iš šalies. Žmonėms, kuriems taikoma įprasta procedūra, paprastai duodamos 28 dienos, per kurias jie turi savanoriškai išvykti iš šalies. Jei jie neišvyksta, jie gali būti prievarta sugrąžinami į savo kilmės šalį.

2.3. Statistika

Pagal naujausius IND statistinius duomenis, 2007 m. Nyderlanduose užregistruoti 9 731 prašymai suteikti prieglobstį. Dauguma prieglobsčio prašytojų atvyko iš Somalio, Irako, Kinijos, Nigerijos, Afganistano, Burundžio, Siera Leonės ir Eritrėjos. 2007 m. prieglobstis suteiktas 1 063 asmenims.

2.4. Sulaikymas

Pagal Užsieniečių įstatymą, nelegalius migrantus galima sulaikyti remiantis dviem nuostatom:

1. **6 dalis**[1], susijusi su užsienio piliečiais, kuriems neleista įvažiuoti į šalį prie pasienio. Pagrindinis sulaikymo tikslas – užkirsti kelią neteisėtam įvažiavimui į šalį. Jie gali būti

[1] *6 dalis*
1. Užsienietis, kuriam neleista įvažiuoti į Nyderlandus, apgyvendinamas pasienio kontrolės pareigūno paskirtoje erdvėje ar vietoje.
2. 1 punkte nurodyta erdvė ar vieta gali būti apsaugota nuo nesankcionuoto išvykimo.

uždaryti į policijos areštinę ne ilgiau kaip 15 parų, o vėliau, turi būti perkelti į instituciją su ne tokiu griežtu režimu, kaip įprasta paprastoje pataisomojoje institucijoje.

2. **59 dalis[1].** Ši dalis taikoma daugumai užsienio piliečių, kurie legaliu arba nelegaliu būdu yra atvykę į Nyderlandus ir jų buvimas šalyje yra neteisėtas arba jų teisinis buvimo galiojimo laikas yra pasibaigęs . Pagrindinis sulaikymo tikslas – pasirūpinti priverstiniu išsiuntimu į kilmės šalį ir užkirsti kelią slapstymuisi.

Kiekvienas asmuo, kuris neturi teisės įvažiuoti į Nyderlandų teritoriją, gali būti sulaikytas. Gali būti sulaikyti ir prieglobsčio prašytojai, kurių prašymas atmestas ir kurių grįžimo kelionės dokumentai parengti arba bus parengti netrukus, tai pat gali būti sulaikomi. Jei po migracijos pareigūnų atliktos apklausos kyla įtarimai, kad užsienietis neturi galiojančio leidimo gyventi šalyje, jis (-i) uždaromas (-a) į policijos areštinę (ne daugiau kaip 10-15 parų), iš kurios vėliau perkeliamas (-a) į sulaikymo centrą ar kitą pataisomąją instituciją. Apribojama prieglobsčio prašytojų laisvė. Jie perkeliami į prieglobsčio centrą Schipholyje, kur vertinamas jų prašymas suteikti prieglobstį.

2.5. Apeliacija dėl laisvės apribojimo

Jei sulaikytas asmuo nepateikė apeliacinio skundo dėl sau nepalankaus sprendimo, po 28 sulaikymo dienų IND privalo pranešti apie sulaikymą apygardos teismui[2]. Šis pranešimas laikomas apeliaciniu skundu. Teismo posėdis turi įvykti ne vėliau kaip po 14 dienų nuo pranešimo ar apeliacinio skundo gavimo. Tuomet teismas per kitas septynias dienas priims sprendimą. Ir IND, ir sulaikytas asmuo gali pateikti apeliacinį skundą dėl šio teismo sprendimo Valstybės tarybos AJS. Sulaikytas asmuo gali bet kuriuo metu pateikti skundą dėl sulaikymo pratęsimo. Apygardos teismo sprendimo apskųsti AJS negalima.

---

3. Taisykles, susijusias su režimu, kuris taikomas patikimai saugomai 1 punkte nurodytai erdvei ar vietai, įskaitant reikalingas administracines priemones, gali būti nustatytos Tarybos potvarkyje.
4. Tarybos potvarkis, priimtas pagal 3 papunktį, pateikiamas abiem parlamento rūmams . Jis įsigalioja karališkajame dekrete nustatytą dieną ir ne mažiau kaip per keturias savaites po to, kai jis pateikiamas parlamentui, išskyrus tą atvejį, kai penktadalis rūmų narių pareiškia norą, kad potvarkį reglamentuotų įstatymas. Tokiu atveju parengtas įstatymo projektas priimamas kiek galima greičiau. Jei įstatymo projektas atšaukiamas arba panaikinamas bent vienuose iš dviejų parlamento rūmų, Tarybos potvarkis atšaukiamas.

[1] *59 dalis*
1. Viešosios tvarkos (nydr. ordre public) ar nacionalinio saugumo interesų labui, mūsų ministras, siekdamas išsiuntimo, gali įsakyti kardomajam kalinimui grąžinti užsienietį, kuris:
a) yra neteisėtas gyventojas;
b) yra teisėtas gyventojas remiantis 8 dalies f ir g punktais.
2. Jei užsieniečio grąžinimui būtini dokumentai parengti arba bus parengti netrukus, manoma, kad viešosios politikos interesų labui reikėtų grąžinti užsienietį kardomajam kalinimui, jei užsienietis nėra legalus gyventojas remiantis 8 dalies a-e ir l punktais.
3. Užsienietis negrąžinamas kardomajam kalinimui arba kalinimas nutraukiamas, kai tik užsienietis nurodo, kad nori išvykti iš Nyderlandų ir turi galimybę tai padaryti.
4. Kardomasis kalinimas pagal 1 punkto b papunktį arba 2 punktą jokiu atveju negali tęstis ilgiau kaip keturias savaites. Jei prieš priimant sprendimą dėl prašymo buvo taikoma 39 dalis, kardomasis kalinimas pagal 1 punkto b papunktį bet kuriuo atveju tęsiasi ne ilgiau kaip šešias savaites.

[2] Anksčiau užsieniečių įstatyme buvo numatytas automatiškas nuolatinis peržiūrėjimas, atliekamas kas 28 sulaikymo dienas, tačiau 2004 m. ši nuostata buvo iš dalies pakeista ir dabar peržiūrėjimas automatiškai atliekamas tik po pirmųjų 28 dienų, o visų kitų peržiūrėjimų turi prašyti pats sulaikytasis arba jo advokatas.

2.6. Tarptautinės konvencijos ir Europinė teisė

Nyderlandai yra daugumos pagrindinių žmogaus teisių konvencijų, tokių kaip tarptautiniai susitarimai dėl piliečių ir politinių teisių ir dėl ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių, Europos žmogaus teisių konvencija ir 1951 m. Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso ir jos protokolas, šalis.

Nyderlandai tvirtai laikosi Vaiko teisių konvencijos, išskyrus nuostatą, kad sulaikytas vaikas ne visuomet apgyvendinamas atskirai nuo suaugusiųjų ir tai, kad Konvencijos nuostatos neužkerta kelio taikyti suaugusiems skirtus įstatymus 16 m. ir vyresniems vaikams.

Nors Nyderlandams yra taikomos Europos direktyvos ir reglamentai dėl prieglobsčio, pagal 2007 m. lapkričio mėn. Europos Komisijos ataskaitą[1] Nyderlandai yra viena iš ES valstybių narių, kuri, Komisijos teigimu, nenuosekliai taiko Priėmimo sąlygų direktyvą sulaikymo centruose ir atsisako taikyti sulaikymo sąlygas tokiais atvejais, kurių nenumato direktyva. Be to, kalbant apie sulaikytus nepilnamečius, ataskaitoje atkreipiamas dėmesys į nepatenkinamas švietimo sąlygas. Komisija primena, kad direktyvoje nenumatytos išimtys ir šio dokumento nuostatos turėtų būti taikomos visų rūšių įstaigose, įskaitant sulaikymo centrus.

Susitikimai su organizacijomis ir NVO

Susitikimas įvyko 2007 m. gruodžio 19 d. Schipholio oro uoste esančiame „World Meeting Centre BIMS“, po apsilankymo sulaikymo centre. Į šį susitikimą pakviestos organizacijos, kurios nuolat lankosi sulaikymo centruose arba dalyvauja kokioje nors kitoje su prieglobsčiu ir migracija susijusioje veikloje (žr. 3 priedą).

Organizacijos pateikė labai gerai parengtą medžiagą. Delegacijos nariai atidžiai klausėsi NVO, atsižvelgdami į tai, kad delegacija NVO pateiktos informacijos patikrinti negali.

Įdomu tai, kad dauguma NVO iškeltų aktualių klausimų, buvo susiję su Nyderlandų įstatymo dėl prieglobsčio nuostatomis, o ne su sulaikymo centruose esančiomis sąlygomis, nors pastarosios taip pat buvo kritikuojamos.

Pagrindinius NVO per susitikimą bei delegacijai raštiškai pateiktus joms rūpestį keliančius klausimus būtų galima apibendrinti taip:

3.1. Sulaikymo pobūdis

NVO teigė, kad:

[1] Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo, COM(2007) 745 galutinis.

a) Sulaikomi asmenys nepadarė jokio kriminalinio nusikaltimo. Daugelis iš jų bėgo nuo persekiojimo ir karų, ir dauguma iš jų išvyko iš savo šalies, tikėdamiesi išvengti skurdo ir atrasti naujų galimybių Nyderlanduose ar kitose šalyse. Nepaisant to, su jais elgiamasi kaip su nusikaltėliais. Be to, per praėjusius kelis metus sulaikymo atvejų padaugėjo.

b) Požiūris į migrantus taip pat kelia nerimą. Kai tokie asmenys sulaikomi, manoma, kad jie pažeidžia įstatymus ir yra nusikaltėliai.

c) Imigrantai dažnai sulaikomi net ir tuomet, kai visiškai aišku, kad tikimybė jog, jie bus išsiųsti yra labai maža (dėl trūkstamų dokumentų, kilmės šalies nenoro bendradarbiauti ir pan.). Jų teigimu, tokia praktika prieštarauja taisyklei, kad prieglobsčio prašytojas, kurio prašymas atmestas, gali būti sulaikytas tik tuomet, kai yra reali tikimybė jį išsiųsti.

d) Tuo atveju, kai nelegalūs migrantai sulaikomi jiems jau atvykus į Nyderlandų teritoriją, vien dėl to, kad jie nepranešė apie save daroma prielaida, kad jie slapstysis, nors net nėra nustatyta aiški „slapstymosi“ apibrėžtis“. Taip atsiranda nereikalingų sulaikymo atvejų.

e) Nėra tiriamos sulaikymo alternatyvos. Tai galėtų būti, pvz., nuolatiniai atsiskaitymai arba, tam tikrais atvejais, leidimas migrantams apsistoti pas savo giminaičius Nyderlanduose.

f) Pagal Užsieniečių įstatymo 6 dalį dėl sulaikymo prie jūros ir oro sienų, pradedama 48 valandų procedūra, kurią vykdant turi būti priimamas sprendimas, ar migrantas bus perkeltas į sulaikymo centrą ar ne. Tyrimas turi būti atliktas per šešias savaites. Nors ši tvarka taikoma dažnai, nėra aišku, kuo remiantis tai daroma. Galiausiai migrantai būna sulaikyti maždaug 100 parų, remiantis tuo, kad yra „poreikis atlikti tyrimą“.[1] Tačiau, jei tai tiesa, nėra jokių pateisinamų aplinkybių, kodėl sulaikymas tęsiasi daugiau kaip šešias savaites.

g) Dėl Dublino reglamento sulaikymo atvejų taip pat daugėja. Migrantai perkeliami į sulaikymo centrus ir praleidžia ten maždaug 86 dienas. Per tą laikotarpį jų bylos paprastai nėra nagrinėjamos.

h) NVO tvirtina, kad migrantai, turintys B9 leidimą, neturėtų būti sulaikomi.

3.2 Sulaikymo trukmė

NVO teigia, kad:

a) Problemų kelia tai, kad nėra nustatytas sulaikymui skirtas laikas. NVO atkreipė dėmesį į tai, kad Nyderlandai yra viena iš ES šalių, kurioje nėra numatytas sulaikymui skirtas laikas. 2000 m. Užsieniečių įstatyme nenumatyta jokių apribojimų dėl nelegalių migrantų sulaikymo. Nežiūrint į tai, NVO pripažino, kad teismų praktikoje susiklostė ne ilgesnis kaip šešių mėnesių sulaikymo laikotarpis. Po šešių mėnesių sulaikymo teismai daugiau reikšmės teikia sulaikytojo teisėms, o ne valstybės interesams.

b) Administracinis nelegalių migrantų sulaikymas, kai tai yra susiję su viešosios tvarkos aspektais, praktiškai gali tęstis nuo 12 mėnesių iki 1,5 metų. Vienur ir kitur vis dažniau pasitaiko atvejų, kai remiantis viešosios tvarkos aspektais, pailginamas sulaikymo laikotarpis.

c) Įsigaliojus naujam imigrantų įstatymui dėl susikaupusių neišnagrinėtų bylų buvo panaikinti teisminės kontrolės terminai. Deja, ne visi imigrantai turi gerus advokatus. Vienoje byloje imigrantas buvo sulaikytas 16 mėnesių ir paleistas tik po to, kad Pabėgėlių taryba iškėlė šią bylą į viešumą. Įstatyme turi būti nustatytas administracinio prieglobsčio prašytojų ir nelegalių migrantų sulaikymo apribojimas.

3.3 Sulaikymo sąlygos

NVO teigė, kad:

a) Sulaikymo sąlygos yra daug blogesnės už „įprastiems“ Nyderlandų nusikaltėliams sudaromas sąlygas.

b) Paprastai vienoje kameroje laikomi 4–6 asmenys. Žmonėms trūksta privatumo. Kartu apgyvendinami žmonės, kurių kalba ir kultūra skiriasi, o tai kelia papildomą įtampą.

c) Galimybės pasinaudoti medicinos paslaugomis, įskaitant fizinės sveikatos priežiūros ir psichologinės pagalbos paslaugas, yra prastos. Asmenims, kurie skundėsi rimtomis ligomis, nebuvo suteikta galimybė pasinaudoti gydytojo paslaugomis, o tik buvo paskirti raminamieji vaistai. Tai ypač dažnai pasitaiko centre „Kamp Zeist“ ir Roterdamo sulaikymo laivuose.

d) Sulaikytieji asmenys ne tik negauna darbo, jų poilsio sąlygos taip pat yra labai prastos. Dėl to kenčia jų psichinė būklė.

e) Gauta labai daug nusiskundimų dėl maisto kokybės ir nepakankamų sanitarinių sąlygų, ypač Roterdamo sulaikymo laivuose.

f) Centre „Kamp Zeist“ laikomiems migrantams iš kamerų leidžiama išeiti tik 3–4 valandoms.

g) Taip pat gaunama daug nusiskundimų dėl sargybinių elgesio, kurie paprastai neturi kvalifikacijos šiam darbui. Iš NVO gauta informacija apie kelis atvejus, kai sulaikytiesiems taikytos šiurkščios baudžiamosios sankcijos. Buvo teigiama, kad prieš sulaikytuosius taikomas fizinis smurtas – sulaikytieji nuolat mušami, ypač Karališkosios *Marechausee* apsauginikų.

h) NVO baiminasi, kad nelaimingi atsitikimai, tokie kaip Schipholio sulaikymo centre kilęs gaisras, gali kartotis. Nors tokie pavojai ir kyla, yra keli sulaikymo centrai, tokie kaip Roterdamo sulaikymo laivai ir „Kamp Zeist“, kur sąlygos pasikeitė nežymiai arba nė kiek nepasikeitė. 2005 m. spalio 27 d. naktį rytinėje Schipholio dalyje esančiame išsiuntimo centre, kilusio gaisro metu žuvo 11 nelegalių migrantų, ir 15 asmenų (įskaitant apsauginikus) buvo sužeisti.

i) Nėra jokios komisijos ar kito subjekto, kuris saugotų migrantų, esančių šiuose sulaikymo centruose, kolektyvines teises.

j) Rimtų abejonių kelia ir Priėmimo sąlygų direktyvos nuostatų laikymasis. Be to, Stambulo protokolas negalioja ir nėra taikomas.

3.4 Pažeidžiamų grupių asmenų sulaikymas

NVO teigė, kad:

a) Aukos neatskiriamos nuo kitų migrantų. Dėl to, po įvažiavimo į Nyderlandus procedūros, ne viena mergaitė iš Nigerijos pateko į Vokietijoje ir Italijoje veikiančius prostitucijos tinklus.

b) Pažeidžiamų grupių asmenų, ypač vaikų, sulaikymas NVO kelia didelį rūpestį. Įstatymuose nedraudžiama sulaikyti pažeidžiamų grupių migrantus, tokius kaip pažeidžiamų žmogaus teisių aukos, įskaitant prekybos žmonėmis aukas, traumuotus migrantus, nelydimus nepilnamečius, vaikus migrantus bei jų šeimas.

c) 2006 m. surengta akcija dėl vaikų migrantų ir jų šeimų sulaikymo, po kurios sulaikomų vaikų migrantų bei jų šeimų skaičius gerokai sumažėjo. Nyderlandų vyriausybė paskelbė daugiau teigiamų struktūrinių politinių pakeitimų. Tačiau konkretūs pasiūlymai vis dar svarstomi.

i) Prekybos žmonėmis aukos

NVO teigė, kad:

a) Prekybos žmonėmis aukos gali būti suimamos remiantis tuo, kad šie asmenys yra „nelegalūs“ ir sulaikomi kaip užsieniečiai. Dažniausiai šie asmenys sulaikomi pasienyje. Tokių sulaikymų tikslas yra sugrąžinti juos į kilmės šalį. Tačiau NVO vertinimais, tik pusė sulaikytųjų gali būti išsiųsti namo. Likusieji galiausiai paleidžiami, nepavykus nustatyti jų teisinio statuso. Taigi, jų sulaikymas yra beprasmiškas.

b) Sulaikytos prekybos žmonėmis aukos, kurios tokiomis nepripažįstamos, išsiunčiamos atgal į savo kilmės šalį arba paleidžiamos. Abiem atvejais šie asmenys rizikuoja patekti atgal į savo pagrobėjų rankas ir vėl būti išnaudojami. Nepaisant to, NVO pripažino, kad aukos, kurios tokiomis pripažįstamos, gali pasinaudoti trijų mėnesių svarstymo laikotarpiu. Jei asmenys nusprendžia bendradarbiauti su policija, remiantis B9 reglamentu, jie turi teisę gauti specialią liudytojų apsaugą, laikinąją gyvenamąją vietą, būstą prieglaudoje, sveikatos draudimą, teisinę pagalbą ir socialinę pagalbą. Rūpestį kelia tai, kad nors Nyderlandai jau pasirašė Europos Tarybos konvenciją dėl kovos su prekyba žmonėmis (2005), ji dar neratifikuota šioje šalyje.

ii) Vaikai ir nepilnamečiai

NVO teigė, kad:

a) Daugiau kaip ketvirtadalis į Nyderlandus atvykstančių pabėgėlių yra vyresni nei 15 metų. Nors daugelis šių jaunų žmonių iš savo kilmės šalies pabėga su tėvais arba vienu iš jų, nemažai yra ir nelydymų nepilnamečių.

b) Nyderlanduose daugiau kaip 30 % prieglobsčio prašytojų vaikų prašymų yra svarstomi pagal pagreitintą procedūrą. Be to, 4 metų prieglobsčio prašytojai vaikai dažnai apklausiami be advokato ar globėjo.

c) Kartais pokalbiuose su vaikais užduodami pagal vaikų amžių ir brandą netinkami klausimai.

d) Šiuo metu įgyvendinamoje politikoje ir praktikoje, kai siekiama nustatyti, ar vaikas yra lydimas ir ar jam reikalinga priežiūra ir apsauga, būta tarptautinių ir regioninių standartų pažeidimų (įskaitant valstybės remiamas pastangas atsekti šeimas ir grąžinti juos į kilmės šalį). Daugeliu atvejų vyriausybė nelydimus vaikus paveda prižiūrėti Nyderlanduose gyvenantiems tolimiems giminaičiams, net ir tais atvejais, kai tie giminaičiai nenori arba negali prisiimti atsakomybės.

e) Schipholio sulaikymo centre laikomi nepilnamečiai, kurie laukia savo amžiaus tyrimo. Atliekant šį tyrimą daromos tam tikrų kaulų nuotraukos, ir neatliekamas joks psichologinis vertinimas. Šio tyrimo patikimumas yra ginčytinas, nes daug nepilnamečių gali būti klaidingai pripažinti suaugusiais. Tai gali smarkiai traumuoti vaikus.

f) Kalbant apie sulaikymą, Nyderlandų valdžios institucijos paskutinės išeities principą taiko ne visiems nepilnamečiams, o tik vaikams iki 16 metų. Todėl vyresni kaip 16 metų nepilnamečiai gali būti sulaikomi kaip suaugusieji.

g) Vaikai surakinami antrankiais ir laikomi vienutėse.

h) Apsaugos darbuotojai parengti dirbti su nusikaltėliais, o ne su vaikais.

i) Nelydimiems 15–25 metų asmenims reikėtų suteikti daugiau priežiūros. Kai nepilnamečiams sukanka 18 metų, jie gauna į rankas traukinio bilietą ir yra išvaromi į gatvę.

j) Apskritai elgesys su prieglobsčio ieškotojais vaikais Nyderlanduose kelia klausimų dėl šalies įsipareigojimo vykdyti tokią prieglobsčio politiką, kuri geriausiai patenkintų šių vaikų interesus, kaip reikalaujama Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvencijoje.

3.5 Pagreitinta procedūra

NVO teigė, kad:

a) Nyderlandų prieglobsčio politikoje darbo efektyvumas triumfuoja prieš apsaugą. Pasak NVO, Nyderlanduose dabar jau paprastai taikoma pagreitinta procedūra, ir siekiama, kad ji būtų taikoma kiek galima daugiau.

b) Paprastai pažeidžiamiems ir traumuotiems prieglobsčio prašytojams, įskaitant vaikus, reikia laiko patikėti ir įgyti pasitikėjimą jų reikalavimus nustatančiu (-iais) asmeniu (-mis), kad galėtų paaiškinti savo skrydžio ar traumos priežastis. Su lytimi susijusius reikalavimus keliantiems asmenims ir kankinimą ar sunkią traumą patyrusiems asmenims reikalingas palaikymas, kad jiems būtų užtikrintas jų prašymo konfidencialumas. Taikant pagreitintą procedūrą nėra galimybės skirti pakankamai laiko būtinam pasitikėjimui atsirasti.

c) Prašymų dėl prieglobsčio suteikimo tvarkymui paspartinti skirtas mechanizmas – pagreitinta procedūra priėmimo centruose (nydr. *aanmeldcentra*) arba „AC procedūra“ – netinkamai taikomas, paliekant tik menką galimybę ištaisyti klaidas reikšmingos teisminės kontrolės metu.

d) Pagreitinta procedūra taip pat nesudaro galimybės skirti pakankamai laiko prieglobsčio prašytojui pailsėti, gauti informaciją apie prieglobsčio procedūrą, pasikonsultuoti su savo advokatu ir surinkti įrodymus prašymui suteikti prieglobstį paremti; nenustatyti ir prašymo atmetimo kriterijai. Kai pagreitinta procedūra yra susijusi su nelydimais nepilnamečiais, traumuotais žmonėmis ir žmonėmis, atvykusiais iš šalių, kuriose plačiai pažeidinėjamos žmogaus teisės, pasekmės yra dar blogesnės.

e) Dėl šios procedūros gali būti pažeidžiamas asmens negrąžinimo principas, kadangi prieglobsčio prašytojui neduodama pakankamai laiko pagrįsti savo prašymą, ir dėl to asmuo gali būti išsiųstas į šalį, kurioje jis gali būti persekiojamas. Teisminės kontrolės galimybių trūkumas šiuo požiūriu dar labiau pablogina padėtį.

f) Apecialinis skundas dėl sprendimo, priimto taikant pagreitintą procedūrą, neturi automatinio stabdomojo poveikio, net jei pagreitinta procedūra taikoma pagal konkretų prašymą. Dėl precedentinės teisės praktiškai labai sunku pasiekti tokį stabdomąjį poveikį, kuris yra pagrindinė apsaugos nuo nepagrįstų išsiuntimų priemonė. NVO manymu, automatinį stabdomąjį poveikį visų pirma reikėtų suteikti apeliaciniams skundams dėl nepalankių spendimų.

3.6 Ribojamos NVO galimybės patekti į centrus

NVO teigė, kad:

a) Teisingumo ministerija gali įtraukti Nyderlandų organizacijos kaip neteismines organizacijas, kurios gali patekti į sulaikymo centrus. Tačiau galimybė įeiti į tuos centrus apsiriboja oficialiais vizitais atskiruose lankymo kambariuose. Vizito laikas gali būti paskirtas tik po to, kai nustatomi asmenys, kurie bus lankomi. Praktika parodė, kad tai sudaro kliūtis susisiekti su galimomis aukomis ir kitomis tikslinėmis grupėmis, pavyzdžiui, nepilnamečiais. NVO reikia laisvesnės ir lankstesnės galimybės susitikti su sulaikymo centruose esančiais migrantais.

b) Su problemomis susiduria ir bažnyčia bei humanitarinės grupės, kurios norėtų nuolat lankytis centruose.

c) Galima susisiekti tik su specifinėmis nelegalių migrantų grupėmis. Sulaikymo pasienyje atvejais, galima susitikti tik su tais migrantais, kurie pateikė prašymus dėl prieglobsčio suteikimo. Į oro uostą atvykstantys ir prieglobsčio prašantys migrantai patalpinami į atskirą sulaikymo centro priestatą, kur jiems nesuteikiama galimybė pasinaudoti teisine pagalba ar NVO pagalba. Tarp jų gali būti nepilnamečių, prekybos žmonėmis aukų ir pabėgėlių, kurie turėtų būti informuojami apie galimybę prašyti prieglobsčio.

d) Plačiajai visuomenei trūksta informacijos apie tai, kas vyksta šiuose centruose. NVO teigė, kad šalims, kurios turi galimybę patekti į centrus, daromas didelis spaudimas, kad jos neatskleistų informacijos apie įtariamą žiaurų elgesį.

3.7 Kiti NVO rūpestį keliantys klausimai

NVO teigė, kad:

a) Didėjantis įsakymų dėl išsiuntimo skaičius kelia nerimą. Pagal šiuos įsakymus su asmenimis elgiamasi kaip su nusikaltėliais, o tokie įsakymai taikomi asmenims, kurie nepadarė jokių nusikaltimų. Su tuo susiduria daugiau kaip 1 000 asmenų. Padėtis tampa dar sunkesnė, kai į įsakymą įtraukiami kiti šeimos nariai. 40 % sulaikomų asmenų vėliau išsiunčiami į savo kilmės šalį.

b) 2000 m. užsieniečių įstatyme numatyta galimybė pritaikyti įsakymą dėl išsiuntimo nelegaliam migrantui, paskelbus jį nepageidaujamu užsieniečiu. Taip panaikinama migranto teisė į teisėtą buvimą toje šalyje arba užkertamas kelias ja pasinaudoti ir, tiek kiek galioja įsakymas, migrantas negali sėkmingai pateikti prašymo dėl leidimo gyventi ar prieglobsčio suteikimo. Sugrįžimas arba užsitęsęs buvimas Nyderlanduose po to, kai įsakymas dėl išsiuntimo jau išduotas, yra nusikaltimas, už kurį baudžiama įkalinimu ne daugiau kaip šešiems mėnesiams.

c) Migrantai, kurių prašymai nepatenkinami išduodant įspėjimą išvykti iš šalies, po to, kai jų prašymai atmetami, atsiduria gatvėje. Jie neturi turto ir negali užsidirbti pragyvenimui. Rimtą susirūpinimą kelia taip pat išleidžiamos moterys. Jos neturi teisės į tinkamas gyvenimo sąlygas, būstą ir medicinos paslaugas.

d) Sulaikymo pasienyje režimas ir penitenciarinio principo įstatymas pagrįsti baudžiamuoju režimu. Tačiau migrantai negali pasinaudoti baudžiamojo režimo teisių teikiama nauda.

e) Politikai kuria neigiamą nelegalių imigrantų ir prieglobsčio prašytojų įvaizdį, priskirdami juos ekonominiams pabėgėliams, o kartai ir nusikaltėliams. Todėl visuomenėje ir politiniuose debatuose skiriama nepakankamai dėmesio prieglobsčio prašytojų, nelegalių imigrantų ir kitų migrantų teisėms.

f) Lankantis delegacijai, kai kurios tarptautinės priemonės vis dar nebuvo ratifikuotos. 2007 m. gruodžio mėn. Nyderlandai, kaip ir kelios kitos Europos šalys, dar nebuvo pasirašę Tarptautinės konvencijos dėl visų migrantų darbininkų ir jų šeimų narių teisių (Migrantų darbininkų konvencija, 1990). Be to, nors Nyderlandai ir pasirašė Europos

Tarybos konvenciją dėl kovos su prekyba žmonėmis (2005), dokumentas dar neratifikuotas.

g) Prieglobsčiu naudojamasi kaip priemone kontroliuoti migrantų srautus ir atkalbėti galimus prieglobsčio prašytojus. Nepatenkinti teisės į prieglobstį negalima, nes tai nėra papildoma teisė, kuria suteikia valstybės narės, bet teisė, kurios kiekvienas žmogus gali prašyti pagal Ženevos konvenciją.

h) Prieglobsčio prašytojams nepaliekama pakankamai laiko parengti jų grąžinimui reikalingus dokumentus. Priversdamos prieglobsčio prašytojus, kurių prašymai atmesti, pasitraukti iš priėmimo sistemos Nyderlandų valdžios institucijos išvaro žmones į gatvę. Esama problemų ir dėl duomenų apie imigraciją. Neseniai buvo sutrumpintos ataskaitos apie pokyčius imigracijos srityje, ir dabar jose pateikiami tik pagrindiniai įvykiai. Ataskaitos skelbiamos rečiau (kas pusę metų vietoje trijų kartų per metus). Išsamesni duomenys apie sulaikytus pažeidžiamų grupių asmenis, pavyzdžiui, migrantus vaikus, neskelbiami.

Apsilankymas centre

Misijos dienotvarkėje buvo numatytas apsilankymas Schipholio sulaikymo centre. Vizito metu delegacijos nariams surengtas pristatymas ir ekskursija po centrą kartu su sulaikymo centro direktoriumi, Imigracijos policijos departamento direktoriaus pavaduotoju ir Prašymų centro ir Repatriacijos ir išvykimo tarnybos pareigūnais. Delegacija taip pat turėjo galimybę pabendrauti su keliais centre gyvenančiais emigrantais, o vėliau užduoti klausimus centro atstovams.

Vizito pradžioje pristatymą surengė Imigracijos policijos departamento direktoriaus pavaduotojas H. P. Schreinemachers.

Į klausimus atsakinėjo šie atstovai:

- Alfons Mooren, Sulaikymo centro direktorius
- H. P. Schreinemachers, Imigracijos policijos departamento direktoriaus
- Vincent Vuijk, Repatriacijos ir išvykimo tarnyba
- Michiel Meinarid, Prašymų centro skyriaus vadovas
- Theo Thijm, Prašymų centro skyriaus vadovo pavaduotojas
- Karališkosios *Marechaussee* (pasienio policija) atstovas

4.1 Įžanginis pristatymas

Pagrindiniai dalykai, kuriuos per pirmąjį pristatymą išsakė direktoriaus pavaduotojas:

1) Prašymus prieglobsčio prašytojai pateikia prašymų centre. Schipholyje pateikiama 25 % prašymų, kiti 75 % prašymų – kitose vietose. Migrantai, pateikiantys prašymus kituose centruose, nesulaikomi. Sulaikomi tie asmenys, kuriems pasienyje neleidžiama įvažiuoti į šalį.

2) Jei asmuo, kuriam pasienyje neleista įvažiuoti į šalį, prašo prieglobsčio, jis patalpinamas į uždarą prašymų centrą Schipholyje, ir pradedama procedūra. Jei įmanoma, prašymas išnagrinėjamas per 48 darbo valandas. Jei išnagrinėti prašymą per šį laiką neįmanoma, tai turi būti padaryta per šešias savaites, o prieglobsčio prašytojai turi būti apgyvendinami sulaikymo centre.

3) Sulaikomi ir užsieniečiai, jei nustatoma, kad jų statusas nelegalus. Jei užsieniečiai prašo prieglobsčio, jų prašymas turi būti išnagrinėtas per šešias savaites. Šie asmenys laikomi ne Schipholyje, o kituose centruose. Su maistu, priežiūra ir švietimu susiję jų poreikiai patenkinami.

4) Komisijos ataskaitoje buvo pateikti duomenys, kaip Nyderlandai paiso gairių[1]. Ataskaitoje daroma išvada, kad 25 % Schipholyje laikomiems sulaikytiesiems taikomos sąlygos yra tinkamos. Tačiau išsakyta kritika dėl materialinių migrantų poreikių.

4.2 Ekskursija po sulaikymo centrą

1) Delegacijoms nariams parodytas kambarys, kuriame saugomi atvykusių į centrą migrantų daiktai. Atvykdami į oro uostą migrantai turi bagažą ir kitus daiktus. Kartais jie turi ir pinigų. Šis bagažas yra saugiai laikomas šiuose telekamerų saugomuose kambariuose. Šių kambarių raktus turi du asmenis.

2) Priėmimo etape personalas paklausia migrantų apie valgymo įpročius, medicininius poreikius ir priima jų turimus bagažą, pinigus ir (arba) dokumentus. Asmuo nufotografuojamas ir surenkami kiti duomenys. Asmeniui išduodama nemokama telefono kortelė.

3) Delegacijos nariams pranešta, kad Schipholio sulaikymo centre kasmet pabuvoja apie 10 000 asmenų. Iš viso jame yra 308 vietos. Kartais atsiranda logistikos sunkumų ir dėl to 3 – 4 kartus per metus netenkama asmeninių daiktų. Kambariai yra paprasti ir tvarkingi.

4) Delegacijos nariams parodytos padidinto saugumo priėmimo kameros, į kurias patenka migrantai tik atvykę į centrą ir prieš išvykdami iš jo. Šios kameros naudojamos tik tranzito tikslais. Viena iš tokių kamerų paskirčių – nustatyti prekiautojus narkotikais. Atrodo, kad durys yra sutvirtintos.

5) Delegacijos nariams parodyta „Piloto mašina“. „Piloto mašinos“ veikimas pagrįstas pirštų antspaudų duomenų bazės duomenims apie sulaikymo centre esančius asmenis, įskaitant specifinę informaciją, pavyzdžiui, pageidavimus dėl maisto. Šios mašinos paskirtis – nesumaišyti centre esančių asmenų tapatybių.

6) Atstovas teigė, kad yra galimybė sportuoti (pavyzdžiui, žaisti krepšinį) ir užsiimti kita pramogine veikla. Medicininę pagalbą teikiama ištisą parą. Teikiamos psichiatro paslaugos. Centre yra Nyderlandų pabėgėlių tarybos biuras, palaikomi advokato ir kliento ryšiai.

[1] COM (2007) 745 galutinis.

7) Kambariai vyrams ir moterims yra atskiri ir visi jaučiasi saugiai. Tačiau priestate, kuriame apsilankyta, buvo dvi moterys, kurios teigė, kad jas baugina nuolatinis buvimas šalia vyrų. Centre nėra šeimų, nepilnamečių ar vaikų. Nepilnamečiai laikomi centre „Zestienhoven“. Nusikaltėlių skyrius yra atskirtas nuo vietos, kurioje laikomi kiti prieglobsčio prašytojai.

8) Kameros durys būna atidarytos visą dieną ir uždaromos 21.00 val. Poilsio metu galima pakvėpuoti grynu oru kieme (atviroje erdvėje lauke). Nors maistas centre pateikiamas, migrantams sudarytos sąlygos maistą ruošti patiems. Kartais centre gyvenantys asmenys užsisako ypatingų maisto produktų, kuriuos jie gali išsivirti ar išsikepti.

9) Iš lentos, kurioje pateikiami migrantų vardai, gimimo datos ir nuotraukos, matyti, kad yra labai jaunų migrantų. Centro atstovo teigimu, lentoje nurodyta data – tai pačių migrantų nurodytas amžius. Delegacijos nariai buvo informuoti, kad dėl dviejų asmenų amžiaus, įskaitant vieną moterį, buvo kilęs ginčas. Tačiau, nepaisant to, kad atstovo teigimu, ginčo dėl amžiaus atveju turi būti atsižvelgiama į tai, kas naudingiau pareiškėjui, šie asmenys yra sulaikyti. Atstovas pripažino, kad atliekant tokius tyrimus gali būti tam tikra paklaidos riba, ir, jo žodžiais, tokiais atvejais, migrantui visuomet leidžiama pasinaudoti abejonės teikiama nauda.

10) Delegacijos nariams parodytos ir kelios kameros, kuriose gyvena migrantai. Kameros buvo mažos ir skirtos dviem asmenims. Kiekvienoje kameroje buvo vonios kambarys su durimis, televizoriumi ir dviaukšte lova. Kai kurie delegacijos nariai teigė matę tualetus be durų.

11) Delegacijos nariams pasakyta, kad migrantai pagrįstai gali pasilikti Schipholyje 6 mėnesius. Tačiau sulaikymas gali būti pratęsiamas per apeliacijos pateikimo procedūrą. Tokiomis aplinkybėmis sulaikymas gali tęstis iki 12 mėnesių.

4.3 Susitikimas su migrantais

Delegacijos nariams buvo suteikta galimybė pasikalbėti su Schipholio sulaikymo centre gyvenančiais migrantais. Pranešėjui pateiktos tokios pastabos:

1) Irakietis sakė, kad centre praleido pusantro mėnesio. Jo teigimu, jam yra 67 metai, ir jis serga. Bėda ta, kad atvykdamas į Nyderlandus jis tranzitu kirto Vengriją. Jo žodžiais, Vengrijoje jis praleido mažiau kaip valandą – tik persėdo į kitą lėktuvą. Nyderlandų oro uoste jis paprašė prieglobsčio, ir buvo atvežtas tiesiai į Schipholio sulaikymo centrą. Jis teigė, kad Nyderlandai pateikė Vengrijai prašymą dėl jo bylos, ir dabar jo prašymas suteikti prieglobstį priklauso nuo Vengrijos atsakymo. Vyras skundžiasi užstrigęs centre.

2) Sudanietis teigė atvykęs į Nyderlandus su padirbtu pasu per Siriją. Jo žodžiais, jis buvo patalpintas į atvirą stovyklą 4 metams. Jo teigimu, jis turi išvaržą ir serga maliarija. Iš Nyderlandų jis keliavo toliau į Airiją, tačiau Airija išsiuntė jį atgal į Nyderlandus. Vyras teigė, kad Schipholio centre praleido iš viso 9 mėnesius.

3) Nigerietis centre pragyveno taip pat 9 mėnesius. Jis turėjo Namibijos pasą. Jis buvo deportuotas į Namibiją, bet Namibija parsiuntė jį atgal į Nyderlandus. Jis pateikė prašymą suteikti prieglobstį Nyderlanduose, tačiau jo prašymas buvo atmestas. Jis teigė, kad jo ateities neįmanoma prognozuoti. Šiuo metu jis ir toliau gyvena centre.

4) Kitas irakietis nurodė, kad Schipholio centre praleido 6 mėnesius. Jis nuvyko į Angliją, tačiau taip pat dėl Dublino reglamento buvo išsiųstas atgal į Nyderlandus. Jo teigimu, jo ateitis taip pat yra neaiški.

5) Kai kurie delegacijos nariai susitiko su jaunu vyru, kuris teigė, kad jam dar nėra 18 metų. Jo žodžiais, jis buvo sulaikytas, kai kartu su savo mokyklos sporto komanda tranzitu keliavo per Schipholį. Jis skundėsi procedūra dėl savo ginčijamo amžiaus ir sulaikymo.

6) Moteris teigė, kad nors centre ji jaučiasi gana saugiai, ją kartais baugina tai, kad ten mažai moterų. Be to, centre neatsižvelgiama į specifinius moterų poreikius.

7) Keli imigrantai pasiskundė dėl medicinos paslaugų trūkumo. Jų teigimu, neatsižvelgiama į jų nusiskundimus dėl sveikatos, o tik paskiriamas paracetamolis.

4.4 Diskusija

Po ekskursijos po centrą delegacijos nariai turėjo galimybę aptarti ir užduoti klausimus centro atstovams. Pateikti tokie atsakymai:

1) 25 % Schipholyje sulaikytų migrantų pateikiami prašymai atmetami tuoj pat taikant pagreitintą procedūrą.

2) Veikia nepriklausomas komitetas, kuris išklauso migrantų nusiskundimus.

3) Tikimasi patvirtinti naujas pagreitintos procedūros taisykles, kurios padarys procedūrą teisingesnę ir efektyvesnę.

4) Jei asmens prašymas atmetamas Schipholyje, jis turi teisę paduoti apeliacinį skundą keturis kartus. Procedūra trunka apie dvi savaites. Šį laiką asmenys praleidžia sulaikymo centre. Jei apeliacija laikoma nepagrįsta, sprendimas yra neskundžiamas, ir tuomet imamasi veiksmų išsiųsti asmenį į jo kilmės šalį.

5) Sulaikymas trunka tiek, kiek jis yra pagrįstas. Tačiau galioja 6 mėn. taisyklė, ir teismai atsižvelgs į tai, ar dėl vėlavimo yra kaltas užsienietis . Tačiau tais atvejais, kai sulaikymas tęsiasi 14 – 15 mėn., laisvė nusveria valstybės interesą, ir migrantai paleidžiami. „Paleidžiami“ reiškia, kad jie bus išleisti į gatvę su dokumentu rankose, kuriame nurodyta išvykti iš Nyderlandų.

6) Veikia specialus biuras, kuris tvarko su Dublino konvencija susijusius prašymus. Jei susidariusiai padėčiai galima taikyti Dublino konvenciją, prašymas pateikiamas su tuo susijusiai valstybei narei. Kol svarstomas atsakymas, asmuo lieka Nyderlanduose. Jei kita valstybė narė nepriima prašymo, asmuo turi teisę prašyti prieglobsčio Nyderlanduose.

Susitikimas su Nyderlandų teisingumo ministerijos valstybės sekretore Nebahata Albayrak

Susitikimas su Nyderlandų valstybės sekretore Nebahata Albayrak įvyko Teisingumo ministerijoje. Po susitikimo surengta spaudos konferencija.

Susitikimo metu aptarti klausimai, susiję su Nyderlandų imigracijos ir prieglobsčio įstatymu, bei problemos, su kuriomis susidurta per diskusijas su NVO ir Schipholio sulaikymo centre. Valstybės sekretorė išsakė šiuos teiginius:

1) Nyderlanduose susiklostė asmenų apsaugos tradicija. Siekiama tęsti šią tradiciją ir gerinti sistemą.

2) Sulaikymas paprastai trunka ne ilgiau kaip 6 mėn. Tačiau tam tikrais atvejais šis terminą reikia pratęsti. Sulaikymo laikas priklauso ir nuo susijusio asmens bendradarbiavimo. Valstybės sekretorė teigė, kad jei migrantai bendradarbiauja, jie gali būti paleisti per 6 dienas.

3) Šiuo metu, jei šeimos lydimas vaikas neteisėtai peržengia sieną, jį galima sulaikyti. Jei jie atvyksta į Nyderlandus legaliai, šeimos perkeliamos į priėmimo centrą. Šeimos sulaikomos tik tais atvejais, kai esama rimtų įtarimų, kad jie pabėgs. Siekiama juos sulaikyti ne daugiau kaip 2 savaitėms, bet tai yra tik pasiūlymas, kurį dar turi priimti Parlamentas. Dar viena galimybė – sulaikyti tik vieną iš tėvų.

4) Ministerija taip pat imasi veiksmų, kad būtų sudarytos geresnės sąlygos vaikams (ypač sulaikomiems Roterdame) ir kitų pažeidžiamų grupių asmenims, pavyzdžiui, besilaukiančioms moterims.

5) Atsisakyti lydimų vaikų sulaikymo nenumatoma, nes iškiltų neišvengiama rizika, kad tėvai gali piktnaudžiauti šia sistema. Valstybės sekretorė patvirtino, kad yra sulaikytų vaikų, bet tėvų lydimus ir nelydimus vaikus kiek galima labiau stengiamasi atskirti. Visuomet stengiamasi taikyti kuo trumpesnį sulaikymo laiką.

6) Suradus šeimas ir joms paprašius prieglobsčio, jos perkeliamos į atvirus centrus. Pripažįstama, kad aplinka, kurioje laikomi vaikai, turėtų būti kitokia nei įprastuose kalėjimuose. Valstybės sekretorė patikino, kad siekiant sukurti vaikams tinkamą aplinką, daroma viskas, kas tik įmanoma. Delegacijos nariams parodytos kelios nuotraukos, iliustruojančios centre padarytus pokyčius.

7) Kartais pasirenkama galimybė sulaikyti vieną iš tėvų, o kitą paleisti su vaiku.

8) Nepilnamečiai kartais gali būti sulaikomi, siekiant išvengti rizikos, kad jie nepatektų į prekiautojų žmonėmis rankas. Teisėjai paprastai nutraukia jų sulaikymą po 6 mėnesių, tačiau jie gali būti laikomi ir ilgiau, jei asmens tapatybė nėra aiški arba kilmės šalies konsulatas nebendradarbiauja jo sugrąžinimo klausimu.

9) Vaikai kartais surakinami antrankiais, tačiau tai daroma tik ypatingomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, kai vaikas įtūžta ir tampa nevaldomas. Valstybės sekretorė papasakojo apie atvejį, kai viename iš centrų nepilnametis naudodamasis žiebtuvėliu įjungė priešgaisrinę signalizaciją. Po šių incidentų imtasi veiksmų siekiant užtikrinti, kad priešgaisrinė sistema nebūtų tokia jautri ir nebūtų įjungta be reikalo.

10) Valdžios institucijos atsižvelgia į pažeidžiamų grupių asmenų padėtį. Tačiau nėra parengti jokie planai, kaip atsisakyti šių grupių sulaikymo.

11) Vykdant sugrąžinimo procedūras yra laikomasi migrantų teisių. Valstybės sekretorė paaiškino, kad prieš išsiunčiant asmenį, atliekamas jo sveikatos patikrinimas ir imamasi priemonių patvirtinti, kad jis gali skristi.

12) Centrų atvėrimas asmenims, kurių prašymai buvo atmesti ir kurie buvo išvaryti į gatvę, paskleistų klaidinančią žinią, kad valstybė pasirūpins jais bet kokiomis aplinkybėmis. Tai padarytų išsiuntimą neveiksmingą.

13) Kalbant apie Komisijos ataskaitą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/9/EB, nustatančios minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo, taikymo[1], Nyderlandai norėtų gauti keletą paaiškinimų, kuo ataskaitos pastabos yra pagrįstos. 2008 m. sausio mėn. buvo numatytas susitikimas su Komisija, ir kažkuriuo metu tais pačiais metais Nyderlandai turėjo pateikti oficialų atsaką.

14) Priėmimo ir sulaikymo centrus galima kruopščiai apžiūrėti, o tai ir padarė ši Europos Parlamento delegacija. Juose lankėsi ir Europos Tarybos konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų elgesį, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą komitetas.

15) Centrų darbuotojai ir vadovai yra tinkamai parengti.

16) Dublino reglamente nereikėtų vykdyti jokios esminės reformos. Būtini pakeitimai turėtų būti daromi per Bendrą Europos prieglobsčio suteikimo sistemą.

Pranešėjo išvados ir rekomendacijos

Pranešėjas norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Nyderlandų valdžios institucijos ir valstybės sekretorė ypač noriai bendradarbiavo ir buvo pasirengę ir pasiruošę atsakyti į delegacijos užduodamus klausimus.

Apskritai ir palyginti su kitų šalių sulaikymo centrais, kuriuose lankytasi, matyti, kad sąlygos Schipholio sulaikymo centre yra patenkinamos.

Užbaigdamas pranešėjas norėtų išdėstyti šiuos teiginius:

[1] COM(2007) 745 galutinis.

1) Nors sąlygos Schipholio sulaikymo centre yra patenkinamos, kalbėdamos apie nepriimtinas sąlygas NVO atkreipė dėmesį į Roterdamo sulaikymo laivus ir centrą „Kemp Zeist“. Reikėtų pateikti daugiau informacijos apie šiuos centrus, ypač atsižvelgiant į NVO išdėstytus teiginius.

2) Galimybė naudotis paslaugomis, kurios teikiamos Schipholio sulaikymo centre, turėtų būti sudaroma visuose sulaikymo centruose, įskaitant tinkamas medicinos ir psichiatro paslaugas bei biurą advokato konsultacijoms.

3) NVO turėtų būti suteikta visapusiška galimybė patekti į visus sulaikymo centrus, kad jos galėtų vykdyti savo veiklą pagal Nyderlandų valdžios institucijų nustatytas taisykles.

4) Reikėtų rimtai įvertinti įtarimus dėl institucijų naudojamos prievartos, smurto ar netinkamo elgesio. Reikia imtis atitinkamų veiksmų šiems įtarimams ištirti.

5) Sulaikymo centrų veikla turi būti visiškai skaidri.

6) Vietoj surakinimo antrankiais, turėtų būti išnagrinėtos kitos priemonės nepaklusniems nepilnamečiams suvaldyti.

7) Nors susiklosčiusioje praktikoje paprastai taikomas ne ilgesnis kaip 6 mėn. sulaikymo laikotarpis, tikslų laikotarpį reikėtų įtvirtinti įstatyme ir jį taikyti.

8) Reikėtų ištirti ir taikyti alternatyvius sprendimus vietoj pažeidžiamų grupių, ir ypač vaikų ir nepilnamečių, sulaikymo.

9) Reikėtų dėti didesnes pastangas atskiriant pažeidžiamų grupių migrantus, kad su jais būtų elgiamasi ypatingai ir būtų išvengta atvejų, kai išnaudojamos jų silpnosios savybės.

10) Reikia daugiau informacijos apie tai, kaip Nyderlandai laikosi Priėmimo sąlygų direktyvos.

11) Pagreitintas procedūras reikėtų taikyti apdairiai ir kiek galima labiau jų vengti tais atvejais, kai migrantai priklauso pažeidžiamoms grupėms. Pagreitinta procedūra neturėtų užkirsti kelio pasinaudoti teismine kontrole.

12) Asmenys, kurių amžius yra ginčijamas, turėtų būti laikomi nepilnamečiais ir jiems turėtų būti sudarytos atitinkamos sąlygos, kol nebus išspręstas ginčas.

13) Moterims turėtų būti suteiktos atskiros sulaikymo patalpos, kad būtų patenkinti specifiniai jų poreikiai.

ANNEX 1

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Parlement Européen
Commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures
Délégation aux Pays-Bas
19 Décembre 2007

LISTE DES PARTICIPANTS 7

Membres du Parlement Européen

Martine ROURE – Chef de délégation

Simon BUSUTTIL - Rapporteur
Jeanine HENNIS PLASSCHAERT
Rareş-Lucian NICULESCU

Groupes politiques

Michael SPEISER (PPE)
Annie LEMARCHAL (PSE)
Chiara TAMBURINI (GUE)

Assistants

Pauline CHAIGNE (assistante de Martine ROURE)
Marlies KAAL (assistante de Esther de LANGE)
Nanda KELLY (assistante de Jeanine HENNIS PLASSCHAERT)
Jan MICALLEF (assistant de Simon BUSUTTIL)
Nadia POHLMAN (assistante de Wolfgang KREISSL DÖRFLER)
Adriana RAD (assistante de Marian-Jean MARINESCU)
Sander SCHAAP (assistant d' Edith MASTENBROEK)

Secrétariat de la Commission LIBE

Ana DUMITRACHE

Bureau du Parlement Européen aux Pays-Bas

Sjerp VAN DER VAART

Interprètes

FR	NL	EN	RO
DIERICKW P.	SAUER A.	KENNEDY A.	URSU D.
QUAMMAR S.	SIMONS K.	ENNIS M.	MARCU M.
			OLSZEWSKI M.

ANNEX 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to the Netherlands
19 December 2007

Draft Programme 6

7:52	**Travel** by Thalys *9307* from Gare du Midi, Brussels, to the Schiphol Airport
10:19	Arrival at the Schiphol Airport
10:45 – 12:00	**Briefing meeting with NGOs and organisations** active in the field of asylum and immigration (location: World meeting center BIMS (at the airport), meeting room Vasco da Gama)[1]
12:00 – 13:00	**Lunch** offered by the Dutch Ministry of Justice, Immigration Policy Department - Location: Hotel Schiphol, Rijksweg A4 Nr.3, 2132 MA Amsterdam - Schiphol
13:00 – 13:15	Bus to the Schiphol detention centre
13:15 – 15:00	**Visit of the Schiphol detention centre**[2] *Welcome by Mr HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department; Tour in the detention centre; Questions and answers session* *The following representatives will be guiding the tour and will be available for answering questions:* *- Alfons MOOREN - Director of the Detention Centre* *- HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department*

[1] **World Meeting Center BIMS**, Westelijke Randweg 43, 1118 CR LUCHTHAVEN SCHIPHOL
T +31 (0) 20 658 0658, F +31 (0) 20 658 0671, www.worldmeetingcenter.nl

[2] **Address of the Schiphol Detention Centre:**
Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER
Tel. (020) 82 22 300, Fax (020) 82 22 324

- Vincent VUIJK - Repatriation and Departure Service
- Michiel MEINARID - Unit manager Application Centre
- Theo THIJM - Deputy Unit manager Application Centre
- Representative of the Royal Marechaussee (border police)

15:00 – 16:30 Bus to The Hague

16:30 – 17:15 **Meeting with the State Secretary for Justice**, Mrs Nebahat ALBAYRAK (location: Ministry of Justice, The Hague[1]) and *possibly*: **doorstep press conference**

Free **return to Brussels**

Our proposal:
17:45 – 18:00 Bus to the station Den Haag HS (Holland Spoor)
18:36 Return from Station Den Haag HS to Brussels *(IC 9260 train)*
Arrival in Brussels: 20:36 Bruxelles Nord;
20:41 Bruxelles Central; 20:45 Bruxelles Midi

Other possibility:
19:06 – 21:08 Thalys *9362* from Station Den Haag HS to the Station Bruxelles Midi (booking in advance needed)

*The **purpose of the visit to the Netherlands** is to ascertain directly the situation of the asylum seekers and irregular migrants in the Netherlands, to check the implementation European Directives such as the Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.*

*This visit to the Netherlands is part of a **whole series of visits** by members of the LIBE Committee to various EU Member States. Since 2005, similar delegations have been organised to Italy, Spain, France, Malta, Greece, Belgium and UK.*

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
Administrator
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416

[1] **Address of the Dutch Ministry of Justice:**
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX DEN HAAG
General telephone number: +31 (0)70 3 70 79 11

Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

ANNEX 3

ORGANISATIONS AND NGOS THAT WERE PRESENT AT THE MEETING WITH THE LIBE DELEGATION ON THE 19 DECEMBER 2007

Amnesty International-Dutch Section
Association for Dutch asylum lawyers

BLinN (Bonded Labour in the Netherlands)

Defence for Children International
Drs. J.J.F. van Melle
Dutch League of the Human Rights

Kerkinactie

LOS (Knowledge Centre for Undocumented Migrants)

SAMAH

Stichting LOS

VluchtelingenWerk Nederland / Dutch Council for Refugees